

[Lembourn.]

indgået mellem den forrige regering og kommunerne om, at kommunerne skulle se på de indkomstgrupper, hvor man måtte regne med stærkt svingende indkomst. Det blev ikke gjort; skønt finansministeren i maj måned udtalte, at det var en fornuftig ordning, som den daværende regering havde indgået med kommunerne; har han intet gjort for at få denne ordning udført i praksis. Hvis man havde gjort det, havde man undgået de store forskelle, som vi nu har.

Derimod har ministeren sørget for at skaffe sig lovhjæmmel til en generel forhøjelse, som i øvrigt modbeviser påstanden om, at man kunne have gjort det administrativt, sådan som finansministeren dengang hævdede i skatteudvalget, en påstand, som i øvrigt hr. Ømann ikke var enig i. Derfor synes jeg egentlig, det er lige stærkt nok, at man nu her i fremsættelsestalen skal læse udtalelser fra ministeren om, at „i den tidligere regerings tid har jeg gang på gang fremhævet den urimelige fremgangsmåde, der blev anvendt“, at man har protesteret imod en helt skæv ordning, og at de råd, man gav, ikke blev fulgt osv. osv.; når forholdet er det, at ministeren ved at fremsætte dette forslag erkender, at hans påstand dengang var forkert.

Forslaget om udjævning af kommunernes likviditet kan vi være med til, men vil gerne i udvalget have oplyst, hvordan kommunerne selv ser på dette; det fremgår ikke af bemærkningerne.

Jeg kan altså sige, at vi kan være med til den første og den anden ændring; vi kan se på den tredje, vi kan ikke acceptere den fjerde, og vi kan kigge på den femte ud fra en positiv holdning. Men det, som interesserer det konservative folkeparti, er at få sat et arbejde i gang med at finde ud af, hvordan man kan lave et effektivt skattesystem, som bygger på den definitive kildeskat.

Jens Foged: I finansministerens fremsættelsestale, som jeg for øvrigt finder er holdt i mere almene vendinger end ellers og en lille smule højskolepræget — det skal ikke være en nedsættende bemærkning, det kan sådan set være en ros også — anføres, at kildeskatten har virket i godt et par år. Der står ikke, at den har virket godt i et par år, og det var nærmest det, jeg havde forventet fi-

nansministeren måske efter det, der i øvrigt kommer, ville procedere for. Men der står også, at der har været en del begyndervanskeligheder, og at der er mangler, og der er fejl, og de har givet irritation og ærgrelser for mange; men, står der videre, langt den overvejende del af befolkningen er tilfreds. Det er nu nok en lidt dristig påstand. Usikkerheden omkring betalingen gennem arbejdsgiverne og usikkerheden omkring restskatterne og betalingen af disse giver mange skatteydere søvnløse nætter; hvor man tidligere klart erkendte både indkomst og beskatning som definitive tal, er der nu kun usikkerhed tilbage.

Jeg er nok klar over, at der er ingen vej tilbage, så vi skal, som finansministeren også skriver, lære at leve med kildeskatten.

Finansministerens kongstanke vedrørende § 54 om procentvis forhøjelse eller nedsættelse af indkomstgrundlaget for den foreløbige skat er ikke nogen løsning, tværtimod. Der føjes nye uretfærdigheder til oven på så mange andre, al den stund man jo ikke kender indkomstens højde og den ikke har noget som helst med gennemsnit at gøre. Jeg kunne for øvrigt lide at høre finansministeren gøre rede for, i hvilke tilfælde finansministeren ville foreslå nedsættelse af indkomstgrundlaget. Det ville være ganske interessant at få nogle eksempler her i folketinget i så henseende. Problemløsningen er jo, at borgere med en nedadgående indkomst eller blot en stagnerende indkomst ikke kan være tjent med en tvungen regel om 1 pct. forhøjelse. Det bliver en helt urimelig placering af trækprocenterne, og selv om finansministeren vil indskrænke sig til kun at forhøje for visse erhvervsgrupper, er det lige så uretfærdigt, al den stund det ikke er alle, der har en ensartet fremgang i indkomsten. Nuancerne er så individuelle, at alle gennemsnitlige forhøjelser eller nedsættelser, hvis de kan findes i finansministerens lommébog, kun er dårlige lapper på et system og ikke nogen løsning.

Må jeg for øvrigt give udtryk for, som jeg har gjort tidligere, at vi ikke har nogen klageadgang på dette område. Jeg finder det urimeligt, at skatteyderne skal være underkastet en sådan administration, som finansministeren her lægger op til, altså være underkastet først en enkelt person inden for skattevæsenet, som afgør, om hans forskuds-